

Послѣ това Князътъ отишелъ съ свитата си при гробницата на Императора Александъръ III и положилъ върху нея лавровъ вѣнецъ, съ лентитъ на своя княжески домъ, съ надписъ: „Императору Александру III“ и съ български народни ленти. Отъ тамъ отишелъ въ гробницата на цесаревича Георгия Александровича и положилъ лавровъ вѣнецъ съ ленти. Князътъ се поклонилъ послѣ на гробницата на великия князь Николай Николаевичъ, главнокомандующия на Дунавската армия въ врѣмето на освободителната война, прѣгледаль е Събора и гробниците на Петра Великий и Екатерина Велика.

БЪЛГАРСКИЯТЪ ДЪРЖАВЕНЪ ГЛАВА ШЕФЪ НА МИНСКИЯ ПОЛКЪ.

Царь Николай II, за да ознаменува посѣщение-то на Негово Царско Височество при поднасянето на подарѣка отъ комитета „Царь-Освободитель“, съзволили въ знакъ на благодарностъ да назначи Държавния Глава на България за шефъ на 54 Мински полкъ.

Минскиятъ полкъ е символътъ на великото освободително дѣло на рускитъ войски прѣди 28 години. Той прѣвъ прѣмина прѣзъ Дунава — Румънския брѣгъ при Зимничъ за Свищовъ. Повече отъ 2,500 руски герои загинаха тогава въ водитъ на шумния Дунавъ и Минския полкъ е понесълъ тежки загуби, но сполучливото и блѣскаво водената операция отъ знаменития генералъ Драгомировъ постигна прѣдопрѣд-лената цѣль: славнитъ руски ратоборци стѣпиха на българския брѣгъ и тръгнаха побѣдоносно отъ тамъ за да изпълнятъ прѣдначертаното освободително дѣ-